

Mõnined riistti innimesed on hirmustusulged ja ühked emma hea usso peäle, ja ommeti posse se muud kui üks mõkkade lobhisemine, mis agga kele otsast tunnistakse, agga mitte süddame põhjast: sest muido peaks nende ellorviss parremaid kombeid näitama.

Nisuggused puud, kel paljad lehhed püles, ilma viljata, raiutatke mahha, ja viissatakse tullearhjo, pöölletamiseks. — Et meie kül emma hea teggude pärrast önsaks ei sa, waid emma õige usso pärrast: — siiski, kui usso jurest ei kasva õiget ussovilja, ehk häid tegusid välja, — siis se samma usk en üks surnud usk. — Ellaw usk ütleb: „Önsad en armelised; sest nemmadi peatavad armo sama.” (Matt. 5, 7.) ja Luk. 10, 37: „Minne, ja te finna nendasammeti.” —

Lootsiko üllem.

Kuramaa ranna äres, Libau linnalohhal, olli üks Hollandima laew sureb häddas tule ja torni käes, kolm ööd ja päwa. Bimaks aias kaljo peäle kinni, laew lohhe poskes lõhki, teine pool wauis põhja, teise peäl innimesed karjusid ja kiisendasid surmahäddas! — Zah, kes wöib seäl aidata? —

Üks lootsiko üllem, — nimme Tode, — ütles naese wasto: „Minna lähhen ommeti neile abiks, kül Jummas wöib mind aidata!”

Naene pallus filmaveega: „Kuhhu lähen minna emma lastega, kui finna ärra uppud. Kule ommeti, armas mehhike, kui hirnlast tuul merresained ülles ja alla pef sab!” —